לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי' ז"ל ורעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

TO SUBSCRIBE
AND RECEIVE THIS
TORAH SHEET WEEKLY.
WWW.TORAHTAVLIN.ORG
OR SEND AN EMAIL TO
TORAHTAVLIN@
YAHOO.COM

שבת פרשת שמיני – פרשת פרה – כ"ג אדר ב' תשפ"ב Shabbos Parshas Shemini - March 26, 2022

10:58 – 10:58 | זמן קריאת שמע / מ״א – 9:20 | זמן קריאת שמע / הגר״א – 9:56 | סוף זמן תפילה / הגר״א – 10:58 | 6.56 | זמן קריאת שמע / מ״א – 10:58 | זמן קריאת שמע / מ״א – 10:58 | צאה״כ/לרבינו תם – 10:58 | צאה״כ/לרבינו תם – 10:58 | צאה״כ/לרבינו תם – 10:58 | אמן לתפילת מנחה גדולה – 13:33 | שקיעת החמה שבת קודש – 10:58 | מוצש״ק צאת הכוכבים – 10:58 | צאה״כ/לרבינו תם – 10:58

courtesy of myzmanim.com

אולם זאת עלינו לדעת, שאין ביכולתו של האדם לקדש עצמו כמשכן אלא אם כן הוא מתנזר הוא ממאכלות אסורות. כי מאכלות אלו גורמים את ההיפך, ובמקום שיזכה האדם לקרבת חוצצים המה בין האדם לבוראו, וכמו שנאמר (להלן פסוק מג): 'ולא תטמאו בהם ונטמתם בם', ודרשו חז"ל (יומא לט.) ממקרא זה: אל תקרי 'ונטמתם', אלא 'ונטמטם'. שמאכלות אסורות גורמים לטמטום הלב ומעכבים השראת השכינה. כיון שכן מובן היטב למה סמכה תורה חוקת המאכלים סמוך לחינוך המשכן, כיון שתכלית הקמת המשכן הוא שיתקדש האדם וישמש כ'משכן פרטי' לבוראו, לכן ראוי שיזהיר הכתוב בזה המקום על הדברים הגורמים לתכלית המשכו שיתעכב.

זוהי שכתב רש"י ש'זאת החיה' הוא 'לשון חיים' כי לא יקרא חיים אלא כשזוכה החי לדבקות ולקדושה באמצעות חיותו. וכיון שזוהי תכלית הקמת וחינוך המשכן, לכן ראה הכתוב לנכון להזהיר על הדברים המעכבים את הקדושה סמוך לפרשת חנוכת המשכן שבה מסופר אודות זכייתן של ישראל לראות עין בעין איך שגילה הקב"ה כבודו וקדושתו כשירד אש מן השמים על גבי המזבח, ואז נתעורר הרצון בכל אחד להידבק באור העליון וכמו שהעיד הכתוב (לעיל ט, כד) 'ותצא אש מלפני ה' וגו' וירצו ליפלו על פנידם', לכן זהו המקום הראוי להפריש את האדם מן הדברים המעכבים קדושה זו. והדברים מדייקים ברמשך לשונו של רש"י: לפי שישראל דבוקים במקום וראויין להזות חיים, לפיכר הבדילם מן הטומאה'.

וכשם שהדיחוק' מהשי"ת תלוי ב'אכילה', כך גם תלוי ה'קירוב' להשי"ת ב'אכילה. כלומר, אכילה אסורה אכן מרחקת את האדם מבוראו, אולם אכילה בקדושה לא רק שאינה מרחיקו, אלא גם מקריבו אל הקדושה, והיא המכשרת את האדם לשמש כ'משכן' לבוראו. והדברים ידועים ומובאים רבות בספרים הקדושים. העגל". דרי מבואר במדרש שהפרה הוא תיקון לחטא של העגל. וא"כ, ע"י קריאת פרשת פרה אנו זוכרין העגל ומקיימים העשה דאורייתא לוכירת מעשה העגל.

ויש להוסיף עוד לבאר, שהטעם שפרה אדומה הוא כפרה על המעשה העגל, היינו משום שפרה אדומה הוא "חוק", והיינו שהוא מצוה בלי טעם, וזה מורה על היינו משום שפרה אדומה הוא "חוק", והיינו שהוא מצוה בלי טעם, וזה מורה על גדול האמונה בהשי"ת. וכן כתב האוד המצות, ומ"מ עושין אותה, הרי זה מורה על גדול האמונה בהשי"ת. וכן כתב האוד החיים הקרוש (פרשת חקת): "זבדרך רמז ירצה באומרו חקת התורה שאם יקיימו מצוה זו הגם היותה חוקה בלא טעם מעלה עליהם הכתוב כאלו קיימו התורה אשר צוה ה' לאמר, כי קיום המצוה בלא טעם יגיד הצדקת האמונה והסכמת הנפש לקיים כל מצות הבורא וזה לך האות, ואולי כי לטעם זה רצה ה' שתתמסר להם המצוה בדרך חקה", עכ"ל. הרי שעשיית מצוה בלי שום טעם, מורה על גודל האמונה בהשי"ת. וא"כ השרשים של החטא העגל היה מחסרון אמונה בהשי"ת, שעשו עגל הזהב ואמרו "אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים", וזהו חסרון אמונה בהשי"ת. וא"כ "הפרה אדומה הוא תיקון לחטא זה. וזהו ההכנה לקראת ימי הפסח, שעיקר התכלית של כל ימי הפסח הוא לקבוע בלבינו האמונה שהשי"ת הוציאנו ממצרים, והוא השליט על כל העולם, כמו שהאריך הדמב"ן (סוף פר' בא).

מאת הגוז'צ רבי גמליאל הכוון רבימבין שליס'א, ר"י שער השמים ירושלים עיח"ל

דברו אל בני ישראל לאמר זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה אשר על הארץ ... (יא-ב) – בתוך לבי משכן אבנה לזיוו

לרש"י: זאת החיה, לשון חיים, לפי שישראל דבוקים במקום וראויין להיות חיים, לפיכר הבדילם מז הטומאה וגזר עליהם מצות. ולאומות העולם לא אסר כלום משל לרופא שנכנס לבקר את החולה וכו'. כדאיתא במדרש רבי תנחומא. הנה מקומה של פרשה זו מעוררת תמיהה, מה ענינה בין פרשת ׳חנוכת המשכן׳ האמור לפניה, ובין יתר פרשיות הקרבנות האמורים לאחריה, ולמה לא העדיפה התורה להסמיר פרשיות הרבנות לפרשת 'חנוכת המשכז'. הרי לקירבה זו יש טעם נכוז. כי אחר שהכתוב מספר דבר ה'חינוך' ראוי שידבר גם מעניני הקרבנות שלמטרתם הוקם המשכן. מה שאיז כן בפרשה זו המדבר בענין המותר והאסור לאכילה. שהוא ענין בפני עצמו ואין ו כל קשר לתכלית המשכז. אולם לפי פירושו של רש"י מתיישבים הדברים. שכז כבר תבאר הרבה בספה"ק (עייז בארוכה ב**'נפש החיים'** שער א פרק ד) שכמו רצה הקב"ה זיקימו ישראל ב'עולם' משכן ובית המקדש, כמו כן רוצה שיעשו ישראל משכן גם "נפש". וזאת ע"י שהאדם יקדש את מחשבותיו ויזכך את רצונותיו כפי רצון בוראו, ימתוך כך יהיה ראוי שתשרה עליו השכינה הקדשה. וכלשונו של ה'חרדים' (פרק לד בפיוט): 'בתור לבי משכז אבנה לזיוו'. יתר על כז! כל תכלית ה'משכז בעולם' הוא שיבוא האדם על ידו לידי 'משכן בנפש'. כי מתור שיחוש בקדושת המשכן הכללי. תעורר רצונו גם לקדש עצמו בקדושה פרטית. והמקראות עצמם המדברים מפרטי ניווי הקמת המשכן יש בפנימיותם הרבה הדרכות האיך יזכה האדם את אורחו ויתעלה אמצעות מעשיו עד שיהיה ראוי לשמש כ'משכז' לבוראו. כמבואר כל זאת בספה"ה.

עדותיך אתבובן לימודים מאת חרב אברום דניאל אבשטין שליטיא, בעמים שוח אברום

ויקחו פרה אדמה תמימה ... (פרשת פרה) – מעם קריאת פרשת פרה אדומה תמחבר כתב (סי' תרפ"ה, ס"ו): "ש אומרים שפרשת זכור ופרשת פרה אדומה חייבים לקראם מדאורייתא, לפיכך בני הישובים שאין להם מנין צריכים לבא למקום שיש מנין בשבתות הללו כדי לשמוע פרשיות אלו שהם מדאורייתא", ע"כ. והקשה המגן אברהם, דהיכן מצינו בהתורה שום רמז שחייב לקרוא פרשת פרה, אה"נ פרשת זכור הוא מדאורייתא משום דכתיב "זכות את אשר עשה לך עמלך", אבל לא כתיב שום קרא שצריך לזכור 'פרשת פרה'. ותי' האחרונים (ערוגת הבושם או"ח סי' ר"ה, מלבי"ם סי' א' ארץ יהודה סק"ד ועוד) ששורש השרשים של חיוב זה הוא משום דאיכא חיוב זכירת מעשה העגל כדכתיב (דברים ט, ז): "זכור אל תשכח את אשר הקצפת את ה' אלקיך במדבר וגו". והק' המגן אברדם מדוע לא תקנו לקרא פרשת העגל כמו פרשת זכור. ותי' דכיון שגנאי הוא לכלל ישראל, משום הכי לא תקנו כן.

וכיון שכן, דאיכא חיוב דאורייתא של זכירת מעשה העגל, ביארו האחרונים שמטעם ה פרשת פרה הוא מדאורייתא. דידוע דברי רש"י (ריש פרשת חקת) שהביא מדברי מדרש מדוע הטדרה נעשה דוקא ע"י הפרה וז"ל, פרה אדמה – משל לבן שפחה זטינף פלטין של מלך. אמרו תבא אמו ותקנח הצואה, כך תבא פרה ותכפר על

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Kashrus in the Kitchen (35). Separation of Meat and Dairy. Sharp Foods. Last week we started with practical examples in the kitchen where the combination of cutting pressure [duchka d'sakina] on a sharp item [davar charif] can cause a transfer of taste even if no heat is involved. We gave the case of the pickle jar and because this is such a commonly asked question and the basis for many psakim, we will give some more examples.

<u>Food Processors and Blenders.</u> The pressure of these items are similar in *halacha* to the pressure of a knife cut, when the food is hard and gets broken down. This can work in two ways: 1) from the utensil into the food, 2) from the food into the utensil.

1) If the food processor or blender was ever used on hot meat [which is *yad soledes bo* - too hot to touch comfortably] the utensil becomes *fleishig*. If later on [even after twenty-four hours goes by] one uses this utensil on onions or on horse radish [as many do before *Pesach* to prepare *maror* for the *Seder*], that sharp food gets the status of meat and cannot be eaten with dairy. The onions we are referring to are raw onions, but if they are fried they lose their sharpness as we all know. Also they often become soft and there is no real pressure to match the pressure of a knife on a hard item. Even though the sharp item cannot be eaten with dairy, one does not have to wait six hours till he eats dairy. One can correctly deduce from the above that if he ground

סאת הגאון פו"ר הרב ברוך הירשפלד שליס"א, מאת הגאון פו"ר הרב ברוך הירשפלד שליס"א. ראש כולל עטרת חיים ברוך, קליבלנד הייטס ראש כולל עטרת חיים ברוך, קליבלנד הייטס leat and Dairy.

a non-sharp item like eggs into that vessel, they would remain

a non-sharp item like eggs into that vessel, they would remain *parve* as long as the vessel was clean. 2) If the food processor or blender was *parve* and he used it on a mixture of liver and hard pieces of raw onion, the taste would travel into the *parve* utensil and render it meaty. It could be *kashered* with hot bubbling water.

An Important Relevant Case. Often, the following happens. One has a *parve* food processor or blender and uses it on a onion that was cut with a meat or dairy knife. Is this case the same as the above case (#2) and the utensil becomes meaty? We might say that this case is not similar to the above case because there, the meat taste of the liver crushed together with the onion goes straight from meat to utensil. However, in this case, the taste has traveled from meat to knife to onion to parve utensil and has not vet met any dairy. This sounds like the rule of *nat bar nat* - a secondary taste which after journeying a few times and not vet meeting dairy, will weaken. This is known in Yoreh Deah circles as the "Machlokes between the Magen Avraham and Even Ha'ozer (1)." The Magen Avraham holds that once the meat taste met the onion, it stays sharp forever and will not peeter out. The Even Ha'ozer argues that even though from knife to onion counts like a first journey taste, the next journey into the utensil does count like a secondary taste, and the utensil stays *parve*. Many are lenient like the second opinion, but one should still ask his *Ray*.

<u>בין הריחיים – תבלין מדף היומי – יבמות דף יג:</u>

לא תתגודדו of לא תעשו אגודות אגודות שנודות אנודות" - We find in the *Rishonim* different explanations of the לא תעשו אגודות."

Rashi explains (also the **"רא"ש)**, that if there are different groups doing *mitzvos* differently it looks like there are are different groups doing *mitzvos* differently it looks like there are "רשני. The Chinuch [תסח] & the **Rambam** pasken that the issur of א תתגודדו Both the Chinuch & the Rambam explain the reason is because of "תלוקת". The **Rema** [תצ"ג, סי' ג'] when discussing the different *minhagim* regarding א מנהגים at the same time because of לא תתגודדו.

In our sugya, ריש לקיש holds that if the *minhag* is that something is מן הדין but only because of a חומרא nthen there is no issue of מן הדין but only because of מלאכה for example the אור מרכיים נח] paskens [מתני' פיסחים נח] if one leaves his town on erev Pesach where they are מלאכה one must follow the town he is in to be lenient & do work on ערב פיסח קודם חצות, to a town where they are מלאכה one must follow the town he is in to work because of אל ישנה אדם משום מחלוקות. But since everyone holds מתנידה it is mutar, there is no issue of

R' Shloime Wolbe zt"l (Alay Shur) would say

"ינדם אהרץ" - When Aharon's two sons died, he remained silent and was rewarded for his silence. Remaining silent in the face of intense grief takes great effort. There are times when silence is not merely the absence of words; at times, silence has the ability to even speak louder than words could possibly express."

A Wise Man would say: "Do the best you can until you know better. Then when you know better, do better."

Printed By: Quality Printing Graphic Copy & Printing (845)352-8533 Live a life with a focus on Hashem! (feel the inner peace which that connection brings)

103,865+ verifiable signatures 855.400.5164 Text 800 917 8309 kvodshomayim.org Mazel Tov to the Isaacson and Rosenberg Mishpachos on the chasunahof Yisucher Beirish and Devoiry. May the couple be zoche to build a bayisne'e man B'Yisroel

ואחיכם בית ישראל יבכו את השרפה אשר שרה ה' ... (י-ו)

The Ohr Hachavim Hakadosh explains that the words of the posuk, "And your brothers, the House of Israel, shall cry for the burnt offering that Hashem burned," was in fact a commandment, not just a comment. Hashem was intending to bring a harsh decree upon the Nation with multiple casualties, but instead, He took away two great Tzadikim, Nadav and Avihu, the sons of Aharon Hakohen. His intention was to see how the people will react. If Klal Yisroel will go ahead and properly mourn the loss of Nadav and Aviu, then *Hashem* will consider this their sacrifice instead of the harsh decree, i.e. as if the decree was already burnt. This then is the meaning of the posuk, "יבכו את השרפה" that Klal Yisroel was commanded to cry over the deceased Tzadikim. If they will properly fulfill that part, Hashem said He will consider it "אשר שרף ה" as if the harsh decree was already executed. Hence, we see from here that the mourning itself of great Tzadikim is an atonement and protection from harsh decrees. This is the same for all *Tzadikim*, says the *Ohr Hachayim*. If we mourn their loss properly and realize what we have truly lost and all that it entails, we won't need to worry that there are hard times on the horizon.

During the last few weeks of his life, **R' Yisroel Belsky** zt" was bedridden in the hospital with the dreaded disease of cancer. Even after a few rounds of treatment, nothing seemed to be working and the doctors feared the worst.

His family gathered at his bedside for what they expected to be the last time they would be able to talk to their father. and by large one of the Gedolei Hador. The Belsky children living in Eretz Yisroel quicky headed to the airport and managed to get on a plane to go see their revered father one last time. All except for one son, R' Elimelech Belsky shlita. who decided not to go straight to the airport but instead he made a detour along the way. He traveled to Bnei Brak and arrived at the lofty address of Maran HaRav Chaim Kanievsky zt"l. He needed to ask the Tzaddik if if it was really necessary to travel to New York or maybe he should wait. Situations like these sometimes improve and deteriorate from one minute to the next. He couldn't afford the time and energy to jump on a plane with every beckoning call of the doctor. He would seek the advice of R' Chaim and in this way, he wouldn't have to live on an airplane for the foreseeable future.

Indeed, the answer was forthcoming: R' Chaim said he need not go! R' Elimelech accepted the words of the *Tzaddik* and turned around. He headed straight back to his home.

Sure enough, the situation improved. Not that it got much better, but at least it didn't get much worse. Two weeks went by in a stable situation when suddenly R' Belsky's condition took a sharp turn for the worse. Again, the doctor informed the family they should prepare for the end and again R' Elimelech headed to seek the advice of R' Chaim.

This time however, the answer he received shook R' Elimelech to the core. R' Chaim said, "Go to America, and bring your father back ..." R' Elimelech understood the message and immediately boarded a plane.

It was only a few hours later that Klal Yisroel was informed of the petirah of one of its luminaries. R' Yisroel Belsky was taken from their midst. R' Elimelech didn't make it in time for the *petirah* but he did make it in due time for the *levaya*. He followed the words of R' Chaim and traveled to America to bring his holy father back for kevurah in Eretz Yisroel.

In Parshas Shemini, Aharon Hakohen loses his two elder sons. His reaction was silence: "Vayidom Aharon." But now is not the time to keep silent. We must thank *Hashem* for the incredible gift that was **R'** Chaim Kanievsky zt''l. Few are able to match the amount of *Torah* he was able to learn daily. Yet, we can learn from him, to make ourselves accountable for a certain daily quota. Whatever we can learn - a page in Chumash, a Mishna, or a daf in Gemara, will count towards keeping the world in existence. We can also learn the Gadol Hador's seforim, to keep his lips moving in divrei Torah.

As we mourn the immense loss of *Maran Sar HaTorah* and tell over stories about his greatness, let us appreciate the gift that *Hashem* gave the world for 94 years, and help the *neshama* of this *Gadol Hador* by perpetuating his *Torah* learning.

ואמר דוד אל מיכל לפני ה' אשר בחר בי מאבין A penetrating analysis of the weekly מורת הצבי על הפטרות אומי נגיד ... (שמואל ב' ו-בא) אומרת הצבי על הפטרות שמואל ב' ו-בא) אומר האומי נגיד ... (שמואל ב' ו-בא)

was finally the right time to bring the *Aron HaKodesh* to its permanent home in Yerushalavim. Amidst the joyous festivities, Dovid's wife Michal (who was also Shaul Hamelech's daughter), observed her husband dancing frivolously and she voiced her disapproval claiming that his behavior was inappropriate and not befitting a King. While *Chazal* say that Michal was wrong, Dovid's response to her that *Hashem* has chosen him over her father seems unneeded and to some even downright petty. Why did Dovid say that?

R' Menachem Mendel Schneerson zt"l (Likutei Sichos) explains that with this statement Dovid not only explained to Michal why he had danced so carefree, but also what the

With the stabilization of *Dovid HaMelech's* reign, he felt it underlying issue was that caused Shaul to lose his kingship. Dovid argued that Shaul's failure to eradicate the nation of Amalek completely was due to the fact that his commitment to Divine instruction had been compromised by his own reason and logic. Dovid contended that his carefree dancing demonstrated his complete submission to Hashem which defied all logic that would dictate that a King present himself with a certain decorum. At this particular moment Dovid felt that it was proper for him to separate himself from the rest of Klal Yisroel in celebrating this momentous occasion.

> Sometimes people feel like their stature sets the tone for their behavior. While this is mostly true, a person needs to learn when those points of social etiquette can be suspended.

ואחיכם בית ישראל יבכו את

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE

In 2011, R' Ovadia recounted this story and then

concluded to his spellbound listeners, "After we finished

that meeting, the President asked everyone to leave the

room except me. He then told me, 'Rabbi, please bless me. I

believe in your blessing.' I put my hands on his head and

blessed him with the blessing: 'May your presidency last for

over 30 years which rarely occurs in a country like Egypt

: The blessing of a righteous person is felt immediately.

After the inauguration of the Mishkan, Moshe Rabbeinu and

Aharon Hakohen emerged and blessed the Nation as they stood

outside. It was a jubilant time, made even more joyous by the

where leaders are deposed almost on a regular basis ..."

"This was 28 years ago and his authority has lasted for

The Chayei Adam, in his *hesped* for the Vilna Gaon zt" made the following statement: The Gemara in Berachos 56b states that one who sees a pot in his dream should hope for peace. Why? The Gaon explains that the essence of a pot is to promote peace. Peace between the fire beneath it and the water within it, for without the pot, the fire would be extinguished by the water. Hence, dreaming of a pot gives hope for shalom. The Chayei Adam explains that many times there exists a midah of din in this world, like a fire. The Talmid Chacham who is immersed in Torah (אין מים אלא תנורה) serves as the pot of water. which protects us from the flame. When the *Tzaddik* is *niftar*, the water and the pot are gone. Sadly, we are left with nothing to prevent an inferno. Therefore, says the *posuk*, the solution is to cry copious tears. These tears, will act to keep the fire at bay.

There is really nothing to say. No words can adequately express the loss that *Klal Yisroel* has suffered with the passing of **R**' Chaim Kanievsky zt"l. We can only shed tears. Our hearts are broken as we realize how vulnerable and delicate we are. Perhaps, if we keep his Torah, his lessons and his legacy alive, we can still keep the pot full of his vast, endless water.

On that note, I'd like to share a small *vort* from R' Chaim on this week's *parsha* found in **Ta'ama D'Kra**. He explains why "מעלה גרה" - chewing of the cud, is a *siman* of *tahara*, the sign of a kosher animal. R' Chaim writes that if an animal can regurgitate a few times to ensure that its food is sufficiently ground to enable proper digestion, it demonstrates that it is not a lazy animal. This is a siman tahara. Laziness is a siman tumah. That's how R' Chaim himself lived, constantly reviewing and scrutinizing כל התורה כולה. Let us all try to emulate his ways in small steps, ensuring that his pot never empties. May Hashem accept our siman tahara and may the tzaddik be a meilitz yosher for all of Klal Yisroel to bring yeshuos and moshiach b'karov.

משל למה הדבר דומה

ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את העם ... (מ-כג) : In 2011, at one of his weekly *Motzei Shabbos* lectures, Chacham Rabbeinu Ovadia Yosef zt"l offered a prayer for Egyptian President Hosni Mubarak, who was going through a difficult time healthwise, as well as politically. The *Chacham* explained that in 1984, he had met with President Hosni Mubarak of Egypt. There had been plans for the construction of a highway in Egypt that was to run through an old Jewish cemetery in that country in which *Torah* sages from previous centuries were buried.

Knesset member Aryeh Deri and Chacham Ovadia immediately traveled to Egypt and arranged a meeting with the President of Egypt. After explaining to Mr. Mubarak about the disgrace that would be caused by razing the ancient cemetery and requesting to change the highway's route, Mubarak agreed, despite the cost involved.

blessing of these two leaders of the people. When the *Shechina* finally settled on the *Mishkan*, it was clear that *Hashem* was satisfied with His Nation and they felt doubly blessed.

many years to come.'

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

ותצא אש מלפני ה' ותאכל אותם וימתו לפני ה' .... (י-ב)

The Cheishev Sofer quotes a *medrash* that states the following: the reason the two sons of Aharon died was because they brought wine into the Ohel Moed. Their intention was to drink and become "happy" in their service of Hashem. however, it was for this reason that they erred. True simcha does not come from outside, external sources, like wine or alcohol. True simcha comes from Avodas Hashem!

There is a tremendous lesson here for all of us, especially now as we become busy with pre-Pesach preparations. The message to be learned is not that external sources that boost our *simcha* is bad. No! We definitely can do things to help bring us into a "simcha mode" as part of our avoda. But we must KNOW that the greatest joy in the world comes from simply doing Avodas Hashem properly! Acts of Tzedakah and chessed; davening a gevaldiga Shemona Esrai; listening to a Torah shiur or just sitting and shteiging in learning - THIS brings a person to true, authentic happiness. If living a real Torah life is not giving you satisfaction, then you are doing something wrong! If you are going through the motions of Yiddishkeit without feeling true simcha, then it is time to stop, reevaluate and begin to truly LIVE with Dveikus B'Hashem.

Too many people search for happiness in foreign places. People turn to alcohol, banned substances, smoking, vacations entertainment and all sorts of pleasurable activities to fill a void that is gnawing at them. Many people are on antidepressants and other forms of medication, or seek professional therapy to experience joy. Well folks, I am here to tell you that the world's greatest anti-depressant, the best therapy and safest, most long-lasting pleasure ... is TORAH and AVODAS HASHEM! Try it. Throw yourself into your *Pesach* preparations and think how fortunate a Jew is to be free from all the nonsense of the world. As the saying goes: TORAH - learn it, live it, and experience the joy of a lifetime!